

bratstvo

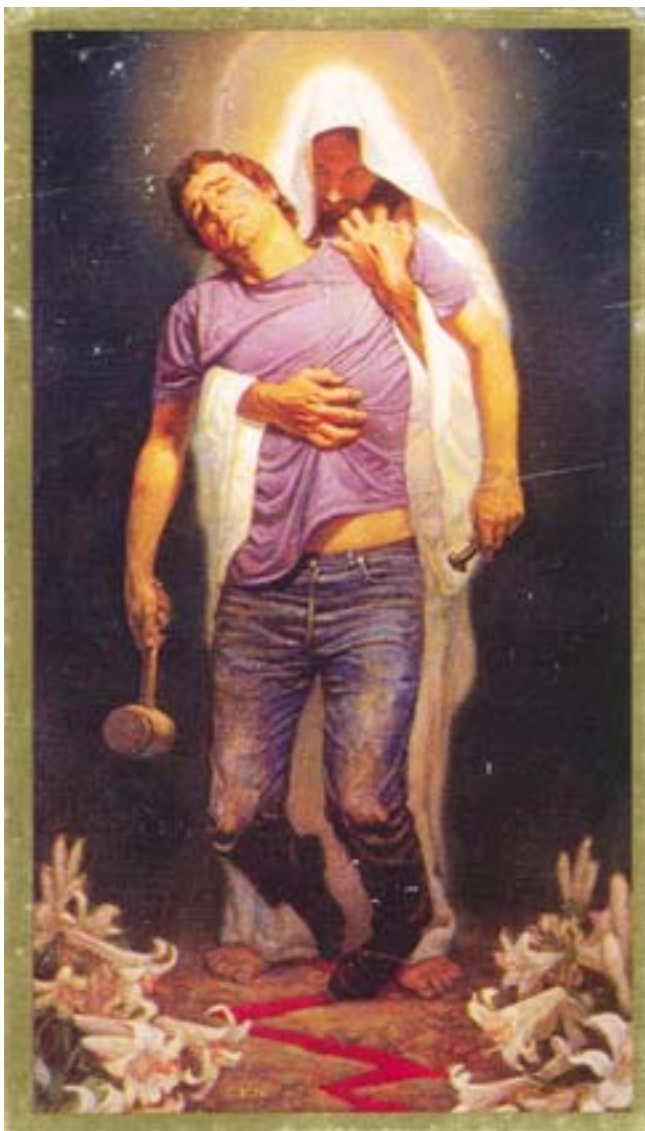
správny z diaspóry a svätej zeme

September 2006 / Elul 5766

výdané organizáciou Chevra

KEĎ VYZNÁVAME ... ON JE VERNÝ ...

ABY NÁM ODPUSTIL NAŠE HRIECHY

OBSAH

Slovo na úvod	strana 3
Mesačné správy z Izraela	strana 4
Múr modlitieb	strana 9
Antisemitizmus a cirkev	strana 13
MODLITEBNÉ SEMINÁRE	zadná strana

CHEVRA

Poslanie:

Potešujte, potešujte môj ľud... (Iz. 40)

Vízia:

"Budovanie mostov medzi kresťanmi a židmi"

"...on je náš pokoj, ktorý učinil oboje jedno a zboril aj priehradný múr." (Ef. 2:14)

"...tých dvoje, Židov a pohanov, stvoril v sebe v jedného človeka činiac pokoj". (Ef. 2:15)

"...skrze neho máme prístup oboje v jednom Duchu k Otcovi". (Ef. 2:18)

Chevra je hebrejský výraz pre spoločenstvo, skupinu priateľov.

Úlohou a zároveň cieľom občianskeho združenia Chevra na Slovensku a v Českej republike je šíriť Božie slovo pre cirkev dnešných dní. Slovo je zamerané na poznanie Božích zámerov pre cirkev a Izrael a vyučovanie o židovských koreňoch kresťanskej viery. Dôraz v tejto oblasti dávame na osobné stretnutia so skupinami ľudí (cirkevi, organizácie, modlitebné tímy, a pod.), ktorí majú túžbu po poznaní a vzdelávaní. Je samozrejmé, že nie je možné oddeliť teoretické znalosti a vedomosti o Bohu od praktickej aplikácie počnúc modlitbami až po vycestovanie na misijnú cestu do Ukrajiny, Moldavska alebo inej krajiny bývalého Sovietskeho zväzu, kde doteraz žije v diaspóre mnoho židov.

SLOVO NA ÚVOD

Drahý súrodenci!

Tu je slovo zo Slova pre vás.

Blahoslavený je ten, komu je odpustené prestúpenie, ktorého hriech je prikrytý! Blahoslavený človek, ktorému Hospodin nepočíta neprávosti, a v ktorého duchu nie je ľstí. (Žalm 32:1-2)

Toto požehnanie je dostupné pre každého z nás. Či vieš, prečo je to dostupné pre každého z nás? Pretože neexistuje človek, ktorý by nezrehšil. Kvôli tomu sa otvárame na toto požehnanie, pretože Boh je ochotný odpustiť nám naše hriechy. On je ochotný prikryť naše hriechy. On nepočíta našich hriechov proti nám, keď činíme pokánie a vraciame sa vo viere k Nemu. Žalmista hovorí o troch veciach, ktoré Boh urobí:

- 1 - **On odpustí naše priestupky,**
- 2 - **On pokryje naše hriechy**
- 3 - **On ich nepoužije proti nám.**

Existuje však jedna vec, ktorú si Boh žiada od nás. Je napísane „...v ktorého duchu nie je ľstí.“ Boh žiada od každého z nás úprimnosť, čestnosť a otvorenosť. Nezakladáme si na náboženskom úkone, nesnažíme sa prikryť hriechy, nevyhľadáme výhovorky, ale pokorne a úprimne rozpoznávame, že sme zrehšili a sme si zaslúžili Boží hnev a súd. Preto sa odvraciamy od našich hriechov, vyznávame ich a sme si istí, že Boh odpúšťa. „Keď vyznávame svoje hriechy, verný je a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od každej neprávosti.“ Pestujme a rozvíjajme tento zvyk úprimného postoja pred Bohom!

Vďaka Bohu za moc Jeho odpustenia!

Pán Vám žehnaj.

Stanislaw Gawel

„...pravdivá bola reč, ktorú som počula vo svojej krajine...“ (1Kr 10:6)

„Moja tvár uvädla od trápenia, zoslarla pre všetkých a tak mnohých mojich protivníkov.“ (Žalm 6:7, Roh.prekl.)

DRUHÁ „VOJNA ODPLATY“

Vojna, ktorú Hizballáh začal 12. júla, sa napokon skončila zastavením paľby 13. augusta. Izrael zvykol vyhrávať vojny, a len málo jeho nepriateľov z Blízkeho východu sa odvážilo postaviť proti Izraelským bezpečnostným jednotkám. Tentokrát to však bolo iné. Izrael v podstate neprehral túto svoju krátku zrážku z Hizballáhom, ale ani nevyhral. Ľudia budú ešte dlhý čas rozoberať jej detaily a diviť sa nad tým, čo sa pokazilo. No na začiatok sa dajú povedať dve veci: 1, Izrael podcenil silu Hizballáhu 2, vodcovia zlyhali v tom, že na začiatku nevyslali dosť jednotiek na zabezpečenie víťazstva 3, bezpečnostné jednotky, ako väčšina armád, operovala v podstate podľa „Bismarckého“ štýlu vedenia vojny, kým „armáda“ Hizballáhu pozostáva z partizánskych vojakov vycvičených v manévroch štýlu „raz nás vidíš, a raz nie.“ Takto Izrael čelil tým istým problémom, akým čelila americká armáda vo Vietname a Rusi v Afganistane.

Výsledkom vojny je, aspoň sa to dá tvrdiť, že krajina sa ocitla v stave depresie. Jeden z mojich priateľov mi nedávno písal z Izraela a povedal: „My sa máme fajn – len krajina nie.“ V tejto krátkej vojne zomrelo 159 Izraelčanov, a aspoň milión museli evakuovať z ich domovov na severe, keďže kaťuše neúprosne padali na každé väčšie mesto a mestečko severne od mesta Hadera (60 km severne od Tel Aviv - * pozn. prekl.). Keďže boli Izraelčania zvyknutí na to, že vojny sa vedú mimo obytných zón, nechali sa týmito zaskočiť. Prirodzene, niektoré kaťuše v predošlých rokoch zasiahli aj najsevernejšie obydľia, no nikto z nich ešte nezažil takúto paľbu, ničiacu domy, továrne, vozidlá, nemocnice a školy, a ženúcu Izraelčanov smerom na juh alebo do protiletckých krytov. Hoci izraelské vzdušné jednotky bombardovali Libanon každý deň, rakety padať neprestali.

Okrem toho nebol Izrael na túto vojnu pripravený ani psychicky ani duchovne. Krajina bola a stále je vnútorne rozdelená kvôli politickým záležitostiam, ako napríklad minuloročný odsun z pásma Gazy, kvôli navrhovanému odsunu zo Západného brehu a tiež kvôli Olmertovým rektifikačným plánom. Zároveň sa vyšetruje niekoľko izraelských vodcov kvôli všetkému možnému, od morálnych priestupkov po politické zločiny a prehmaty. A aby toho nebolo málo, homosexuálna komunita v Jeruzaleme naplánovala na august medzinárodný pochod, pýchu homosexuálov, v centre mesta Jeruzalem. Iróniou – a šťastím – bolo, že sa zrušil kvôli vojne. (Dozvedel som sa však, že sa možno bude napokon konať v septembri). Takže človek sa diví, ako niekoho môže výsledok v Libanone prekvapiť.

Problém nie je iba v tom, že Izrael musí jednať s prekážkami a bude musieť „vysoliť“ milióny šeklov na rekonštrukciu domov a komunit, ale aj v tom, že krajina bola vzhľadom na nepriateľov na Blízkom východe citeľne oslabená. Dokonca aj počas ťahu izraelských bezpečnostných jednotiek

smerom na riekou Litani novinári a učenci zdôrazňovali, že Izrael musí túto vojnu vyhrať – inak to bude mať vplyv na celosvetový dŕžhád a bude povzbudený k tomu, aby vyvinul tlak na dosiahnutie svojho cieľa – zmietnuť demokraciu a vztýčiť zástavu islamu nad celým svetom. *Nebezpečenstvo nehrozilo iba Izraelu, ale celej slobodnej a demokratickej komunite na zemskom povrchu.*

V tejto chvíli, ako sa už predtým spomínalo, je situácia taká, že hoci v skutočnosti Izrael neprehral, zároveň ani nevyhral. A dlhoročným nepriateľom, akým je Sýria, to dodalo odvalu nazdávať sa, že „existuje aj iný spôsob, ako dosiahnuť svoje“ okrem cesty „mierového vyjednávania.“ Hizballáh rozhodne zosilnel a Nasralláh sa stal novým hrdinom po celom arabskom svete. Ako môže tento chlap, ktorý utekal pred bombardovaním izraelského letectva, byť hrdinom? Odpoveď je jednoduchá. Podal sa na „Goliáša“ a kým sa stiahol so scény, aspoň spravil vcelku dobrú show. Mimochodom, môžeme si byť istí, že Hizballáh utrpel straty – inak by Nasralláh neakceptoval ukončenie palby. Stále sa naňho pozerá ako na smelého bojovníka, pretože povstal a zapojil sa do najmocnejšej vojenskej mašinérie Stredného východu.

Pred Izraelom stojí množstvo lží ktoré povstali zo sebaspytovania. Možno padne aj pár politických hláv a množstvo ľudí bude hľadať útechu na rôznych miestach a rozličným spôsobom. Nádejou je, že mnoho z nich sa úprimne obráti k Bohu Abraháma, Izáka a Jakuba a nájdi v ňom svoj pokoj.

SLADKÉ REČI OD NEPRIATEĽOV?

Človek sa nestíha diviť, čo má znamenať Nasralláhova dosť obranne ladená reč, ktorú predniesol 28. augusta v televíznom interview. Počas nej povedal, že by nenariadil únos dvoch izraelských vojakov, keby tušil, že to povedie to takejto vojny. „Nemysleli sme si, ani na jedno percento, že ten únos povedie do vojny za týchto okolností a v takom rozmere. Pýtate sa ma - keby som vedel 11. júla ...že táto operácia povedie to takejto vojny, urobil by som to? Hovorím nie, rozhodne nie.“ (AP, 28. augusta 2006).

Nasralláh ďalej uviedol, že hoci mu ostala viac než polovica arzenálu, nepomýšľa na druhé kolo konfliktu s Izraelom – prinajmenšom v tejto chvíli. „Súčasná izraelská situácia a dostupné informácie nám napovedajú, že do ďalšieho kola nepôjdeme,“ riekol. Keď už hovoríme o izraelských preletoch nad Libanom, Nasralláh ďalej pokračoval v náletoch, ktoré narúšali pokoj zbrání. Napriek tomu, ako tvrdí, Hizballáh sa nepomstil, a „vybral by si čas i miesto,“ keby sa rozhodol vrátiť úder. „Nemáme povinnosť ukazovať hranice našej trpezlivosti,“ povedal.

Z tohto všetkého narastá údiv nad tým, či sa samotný Hizballáh necíti tak trochu potrestaný. Snáď vedia, že v akomkoľvek budúcom konflikte istotne prehrajú. Bohužiaľ, Izrael by rovnako utrpel mnoho strát, keby malo dôjsť k ďalšiemu konfliktu.

Súčasnne prichádzajú (zjavne) sladké reči od nukleárneho šialenca z Teheránu. Ahmadinedžád sa vo svojej poslednej reči snažil uistiť svetových vodcov, že nukleárne aspirácie Iránu „nepredstavujú žiadnu hrozbu pre nikoho, dokonca ani pre sionistický režim.“ Svoju reč predniesol hneď po tom, ako uviedol do prevádzky zariadenie na výrobu ťažkej vody, ktorá slúži na výrobu plutónia.

Izrael sa však týmito rečami nenechá uchlácholiť ani oklamať. Vládny hovorca Avi Pazner povedal,

že „jediným účelom týchto prehlásení je vyhnúť sa sankciám, ktoré sa idú uvaliť na Irán ... Vieme, aké sú jeho skutočné zámery, keďže ich často otvorene a jasne prehlasoval.“ Izraelskí vodcovia tiež nedávno povedali, že cítia, že budú musieť tentokrát „ísť do sólovej akcie“ čo sa týka iránskej nukleárnej hrozby, pretože je zjavné, že svetoví vodcovia – vrátane USA – neurobí nič.

Takmer simultánne s jeho „uistením,“ že nukleárny program nie je hrozbou pre „sionistický režim,“ Ahmadinežád znovu zopakoval svoju frekventovanú mantru, že holokaust bol iba „výmyslom“ západných spojencov. Takže je úplne jasné, aký má postoj.

A POTOM TAM NEOSTAL NIK...

Pamätám si udalosť spred pár rokov, keď som pracoval v Japonsku. Mladý japonský kresťan sa vystatoval svojimi „vedomosťami“ o Izraeli pred druhým mužom. Keď sa vynorila otázka izraelského hlavného mesta, sebavedome sa na mňa pozrel a povedal: „Lonnie, povedz mu, kde je hlavné mesto Izraela.“ „Jeruzalem,“ odvetil som. Myslel som, že sa tento mladý muž zadusí, ako mu zabehlo. Je udivujúce, koľko ľudí s nedostatočnými vedomosťami usudzuje, že Tel Aviv musí byť hlavné mesto Izraela len preto, lebo tam sídli väčšina zahraničných veľvyslanectiev.

V 80-tych rokoch, keď väčšina národov odmietali umiestniť svoje veľvyslanectvá do Jeruzalema, pretože neuznávali Jeruzalem ako hlavné mesto Izraela, dve odvážne krajiny, menovite Kostarika a El Salvador, sa postavili odporu arabského sveta a premiestnili svoje veľvyslanectvá do Jeruzalema. Bolo asi v tom čase, ako sa tam založila Medzinárodná kresťanská ambasáda. Bola založená v Jeruzaleme na to, aby posmelila Izrael, ktorý čelil takmer celosvetovému odporu proti uznaniu Jeruzalema ako hlavného mesta Izraela.

Je smutné, že sa teraz aj Kostarika aj El Salvador sklonili pod arabským nátlakom a presťahovali svoje ambasády z Jeruzalema. „To, čo nedokázali s Palestínčanmi roky násilia, vrátane nedávneho šesťročného krvavého konfliktu, to dosiahla 34-dňová vojna s Hizballáhom.“ (*JPost*, 27. augusta 2006). Ako zdôraznil denník Jerusalem Post, toto rozhodnutie zároveň podčiarkuje diplomatické zlyhanie Izraela počas posledného štvrtstoročia, ktoré sa prejavilo tým, že žiadne iné krajiny nepremiestnili svoje veľvyslanectvá do Jeruzalema. Spojené štáty opakovane sľubovali premiestniť svoju ambasádu do Jeruzalema, aj sa určila parcela pozemku, zatiaľ žiadny prezident nepreukázal dosť vynaliezavosti naozaj to urobiť.

Len nedávno povedal Martin Indyk, bývalý americký veľvyslanec v Izraeli, že Izrael by sa veru mal, keby sa americká ambasáda presunula do Jeruzalema, čo sa nestane, kým sa nepodpíše definitívny mier s Palestínčanmi. Povedal, že keby Palestínčania vyhlásili za provizórne hlavné mesto východný Jeruzalem, v oblasti, ktorej sa Izrael zrieka, potom by americké veľvyslanectvo bolo presťahované. Ale kým sa tomu zabraňuje, je nereálne očakávať, že sa stane takáto vec, ako sa vyjadril.

KYPIACE VZBURY

Izrael má množstvo vnútorných problémov, ktoré musí riešiť dôsledkom vojny. Jedným z nich je, ako píše tento spravodaj, vypuknutie dvoch vzbúr. Jedna z nich je politická, ktorá práve vzniká a zahŕňa

členov Knesetu a dokonca aj členov kabinetu. Sú nespokojní s tým, akým spôsobom premiér riadil vojnu. A nielen politici, ale aj izraelská verejnosť sa dožaduje dôkladného vyšetrenia. Boli isté náznaky, že Olmertova vláda už nepotrvá dlho. Jeden z hlavných problémov sa sústreďuje okolo faktu, že Olmert zvykne byť nerozhodný v čase krízy. Najprv odmietol vyslať dosť mužov do vojny na dosiahnutie rýchleho víťazstva. Potom rozkázal plnú inváziu a takmer okamžite ju odvolal. Predpokladá sa, že sa to stalo kvôli tomu, že Condoleezza Riceová ho požiadala, aby odštartoval pozemnú inváziu počas prebiehajúcej leteckej vojny. Bola by to (snáď) dobrá príležitosť tentokrát ignorovať rady svojej dobromyseľnej, ale neinformovanej mecenášky.

Druhou rastúcou vzburou je vzbura vojakov, ktorá zahŕňa aj značný počet záložníkov. Vracajúci sa vojaci sa sťažovali na chaotickú vojenskú stratégiu a nedostatok jedla, vody a výstroje. Tieto sťažnosti nesmerujú len na vládu, ale aj na generálov. „Nedovolili ste nám vyhrať,“ znelo jedno z hnevlivých obvinení. „Smrť 34 vojakov v posledných minútach bojov tesne pred vyhlásením prímeria len prehĺbila naše rozhorčenie...“ (Fox23news, 28. augusta 2006).

Vzburu v armáde vedú dve rozličné skupiny. Strana pravicového krídla požaduje vyšetovanie štátnou komisiou, kým ľavica požaduje nemalú vec – rezignáciu premiéra, ministra obrany a náčelníka štábu. Podľa *Y-net News* začalo 28. augusta pochodovať šesť záložníkov z Latruna do Jeruzalema. „Budú pochodovať po Burmskej ceste a Harelskej vyhladke, kde sa k nim pridajú ďalší štyria záložníci.“ (Ynet, 28. augusta 2006). Požadujú odstúpenie spomínaných troch ministrov.

Netreba dodávať, že politické rozdelenie v armáde nepredpovedá nič dobré pre budúcu bezpečnosť Izraela. Je však predpoklad, že tieto protesty sú dosť zjednotené a majú politickú moc na to, aby privedili závažné zmeny v neďalekej budúcnosti.

OLMERT ZAKLADÁ KOMISIU

Premiér Olmert, nútený zaviesť istý druh vyšetovania o vedení vojny, sa rozhodol odmietnuť externú „štátnu komisiu“ a zvolil si založiť dve interné komisie – jednu na vyšetrenie štátnej správy počas vojny a druhú pre vojsko. Dá sa usúdiť, že externá štátna komisia by bola objektívnejšia – a tiež hrozivejšia. Hlavní kandidáti, ktorí by viedli takúto komisiu, by boli Aharon Barak, ústretový predseda najvyššieho súdu, alebo Mishael Cheshin, jeho zástupca. Tí, čo sú blízko premiéra sa obávajú, že obaja Barak aj Cheshin by odporúčali spolu so staršími vojenskými hodnosťami Olmerta odvolať.

Vo svojej reči v Haife v pondelok večer 28. augusta Olmert povedal, že vláda si nemôže dovoliť „luxus“ stráviť dlhý čas vyšetovaním minulosti. Jeho rozhodnutie pravdepodobne vyvolá kritiku, pretože kompletne štátne vyšetovanie by malo právomoc prepustiť popredných vládnych činiteľov.

Teraz to vyzerá tak, že vyšetovanie spôsobu, akým vláda viedla vojnu, bude viesť bývalý šéf **Mosadu** Nahum Admoni. Výsledok vyšetovania, ako sa zvládol „bombardovaný domáci front“, sa ponechá na štátneho kontrolóra (*Haaretz*, 28. augusta 2006).

Dúfajme a modlime sa, aby sa spravili nevyhnutné regulácie a zmeny.

ÚSPECHY IZRAELA

Napokon si myslím, že treba zdôrazniť, že Izrael predsa len čosi dosiahol v poslednom kole bojov. Roky prebiehalo sporadické ostreľovanie raketami z južného Libanonu. Partizáni Hizballáhu strážili hranicu ako jastraby a príležitostne sa zmocnili nič netušiacich izraelských vojakov. Hrozba zo strany Hizballáhu vždy visela vo vzduchu – neustále to pripomínalo veleniu severnej hliadky, že nepriateľstvo môže kedykoľvek vyraziť na povrch.

Teraz je to po prvýkrát, čo nielenže bolo na juhu rozmiestnené libanonské vojsko, ale zároveň prichádzalo z Francúzska, Talianska a možno Turecka niekoľko tisíc delostreleckých batérií. Podporia libanonské sily pozdĺž hranice, aby, ako dúfajú, bolo pre Hizballáh ťažšie roznieť v budúcnosti nepriateľstvo. Ak to pôjde podľa plánu, aj keby sa vojna nevyhrala v bežnom zmysle slova, bude to nemalý úspech.

„Prečo si smutná, duša moja, a prečo sa nepokojíš vo mne? Čakaj na Boha, lebo ho ešte budem chváliť, rôzne spasenie svojej tvári a svojho Boha.” (Žalm 42:12, Roh. prekl.)

V Mesiášovi,
Lonnie C. Mings

MÚR MODLITIEB

„Na твоjich múroch, Jeruzaleme, ustanovím strážcov, ktorí po celý deň a po celú noc nebudú nikdy mlčať. Vy teda, ktorí pripomínate Hospodina, nemajte pokoja!“ (Iz 62:6)

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

September 2006/ Elul 5766

„A rozosejem ich medzi národy, a v ďalekých krajoch budú pamätať na mňa a budú žiť so svojimi synmi a navrátia sa. A dovediem ich späť z Egyptskej zeme i z Assúra ich zhromažďím a dovediem ich do zeme Gileáda a Libanona, a nenájde sa im dost miesta.“ (Zach 10:9-10, Roh prekl.).

IZRAELSKÁ TAJNÁ ZBRAŇ

„Základnou zbraňou, ktorú máme, je Židovský ľud,“ povedal premiér Ehud Olmert ohľadom príchodu 650 nových imigrantov z Francúzska, ktorí dorazili v júli. „Naši nepriatelia si myslia, že nás poznajú, ale oni nerozumejú hlbokú väzbu Židov k Izraelu, kdekoľvek žijú.“ (JPost, 25. júla 2006). Bol to najrozsiahlejší návrat domov z Francúzska od roku 1971 (Arutz Sheva, 25. júla 2006).

Napriek vojne prišlo od začiatku júla do konca augusta 4 000 nových imigrantov. Napríklad 16. augusta prileteli z New Yorku, Londýna a Toronta tri lietadlá v rovnakom čase a priviezli domov 800 izraelských občanov. 6. septembra malo priletieť ešte jedno lietadlo. Židovská agentúra odhaduje, že tento rok priletí do Izraela z krajín celého sveta 24 000 ľudí.

- **Modlite sa** za prosperitu týchto nových občanov a za ich adaptáciu v izraelskej spoločnosti.
- **Modlite sa** aj za ich ochranu a rozhodnutie ostať v Izraeli aj napriek možným bojom s Hizballáhom a Palestínčanmi.

„Ešte povedia do tvojich uší synovia tvojej staroby: Tesné mi je toto miesto; nože mi ustúp, aby som mal kde bývať. A povieš vo svojom srdci: Kto mi naplodil týchto? Lebo ved' ja som bola osirelá a neplodná, zajatá a sem a ta blúdiaca? A týchto ktože vychoval? Lebo ved' hľa, ja som bola zostala samotná. Kde boli títo? (Iz 49:20-21, Roh. prekl.).

LIBANON

„Či nie je tak, že ešte trochu málo času, a Libanon sa obráti na úrodné pole, a úrodné pole bude považované za les? A toho dňa už počujú hluchí slová knihy, a oči slepých prežrú z mrákavy tmy.“ (Iz 29:17-18, Roh. prekl.).

- **Modlite sa** za libanonský ľud, aby sa oslobodil od tyranie Sýrie a Hizballáhu.

„V mene môjho ľudu by som rád vyjadril moju neskonalú vďačnosť príbuzným izraelských obetí –

civilistov a vojakov – ktorých milovaní padli, aby som ja mohol žiť, stáť vzpriamene a mať svoju totožnosť. Mali by vedieť, že smútim s nimi ... Po tom, čo sa naši prirodzení spojenci zbavili tých, čo nám bránili znova zbudovať národ, nejaké zastavenie paľby či prímerie nám nebude stačiť.” Autor uvedeného výroku je žurnalista z Bejrútu. Ďalej dodáva, že je to na hanbu jeho krajiny, že libanonská vláda nedodržala svoju povinnosť voči Rezolúcii bezpečnostnej rady č. 1559 v roku 2004 o odzbrojení Hizballáhu a prijatí mieru pre jeho ľud.

Podľa popisu očitých svedkov útoku izraelských jednotiek v Bejrúte, boli zničené iba tie budovy, ktoré použil Hizballáh, boli zničené. Všetko v blízkom okolí tých oblastí ostalo bez najmenšieho škranca. Zásahu pripisuje „obratnosti Židovských pilotov” ktorí dali skutočný zmysel výrazu “chirurgický záťah.” (*Metula News Agency*, 30. júla 2006).

- **Modlite sa**, aby sa naplnilo slovo Hospodina pre Izrael a Libanon.

„A dovediem ich späť z Egyptskej zeme i z Assúra ich zhromaždím a dovediem ich do zeme Gileáda a Libanona, a nenájde sa im dosť miesta.“ (Zach 10:10, Roh. prekl.).

GOLAN

„Synom Geršomovým dali z čelade polovice pokolenia Manassesovho Gólan v Bázane a jeho predmestia a Astarót a jeho predmestia...“ (1 Krn 6:71, Roh. prekl.).

- Bitka o dedičstvo Izraela sa stupňuje. **Modlite sa** Božie slovo o Golane.

Týždeň pred zastavením paľby dopadla omylom raketa blízko sýrskej vojenskej základne Kuneitra, oproti Izraelským hraníc. Behom niekoľkých minút komando ozbrojených sýrskych vojakov zahájili strelnú pozíciu, čo Izraelu demonštrovalo, aké sú sýrske jednotky ostrážité a v pohotovosti (*JPost*, 10. augusta 2006).

Ani Sýria ani Izrael nemajú najmenšiu túžbu vstúpiť do vzájomného vojenského konfliktu. Sýria však má za cieľ znova sa zmocniť Golan a tvrdí, že jej patrí. Medzinárodne si Sýria nemôže dovoliť ozbrojený konflikt a je výkonne závislá na Hizballáhu. Na oboch stranách hranice sa systematicky budujú Izraelské aj Sýrske jednotky.

- **Modlite sa** za spásu Sýrčanov ; nech Hospodin tam vzbudí mnohých veriach.

„A rozniesol sa o ňom chýr po celej Sýrii, a vodili a nosili k nemu všetkých nemocných, trápených rôznymi nehuhy a mukami, posadlých démonami a námesačnikov a porazených, a uzdravoval ich.“ (Mt 4:24, Roh. prekl.).

IZRAELSKÁ VLÁDA

„Zdesili sa na Sione hriešnici; strach pochytil pokrytco, až sa trasú a hovoria: Kto nám bude bývať pri zožierajúcom ohni? Kto nám bude bývať pri večnom žehu?! Ten, kto chodi

v spravodlivosti a hovorí pravdu...“ (Iz 33:14-15a, Roh. prekl.)

- **Modlite sa**, aby ľudia povstali a jednohlasne volali k Bohu pre spravodlivosť a právo.

Členovia Knesetu zo strany Národnej jednoty/národnej Náboženskej jednoty (NU/NRP) podali 16. augusta návrh na ukončenie 17-teho knesetu, odvolávajúc sa na zlyhanie vlády primerane jednať v čase vojny. 16-ty kneset bol rozpustený po tom, čo bol podaný takýto návrh na začiatku roku 2006. Aby sa rozpustila súčasná vláda, dve tretiny knesetu by museli voľiť v prospech tohto návrhu. (*JPost*, August 16).

Minister obrany Amir Peretz sa dožadoval založiť komisiu na vyšetrovanie jednaní vlády počas vojny. Vojaci a záložníci sa sťažovali na to, že jednotkám bojujúcim v Libanone údajne nebola dodávaná voda, jedlo a výstroj.

Major generál Yitzak Harel, hlava plánovaného riadenia izraelských bezpečnostných jednotiek, bránil armádu proti tvrdeniu, že jednotky neboli dostatočne pripravené. Podľa jeho hodnotenia by sa armáda lepšie pripravila, keby skrátenie rozpočtu nespôsobil to, že ich skladové priestory ostali nedostatočne zásobené.

- **Modlite sa**, aby vyšetrovanie odhalilo pravdu bez akéhokoľvek zastierania a bez falošného obviňovania.

“ Uvaž na Hospodina svoju cestu a nadej sa na neho, a on učiní. A vyvedie tvoju spravodlivosť ako svetlo a tvoj súd ako poludnie.” (Žalm 37:5-6, Roh. prekl.)

ČERVENÝ DRAK

“ A povstal boj na nebi: Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi; a bojoval i drak a jeho anjeli. Ale nezvládali, ani ich miesto sa viacej nenašlo na nebi. ” (Zjv 12:7-8, Roh.prekl.)

Po návšteve Bejrútu sa delegácia zo Svetovej rady cirkví vyjadrila, že izraelský útok na Libanon bol plánovaný ešte pred zaútočil Hizballáh. Podľa tejto delegácie izraelský čin mal zámer vraziť klin medzi dve rozličné viery, ktoré žili v Libanone v harmónii vedľa seba.

Jean-Arnold de Clermont, prezident Konferencie európskych cirkví, povedal reportérom v Ženeve, že „predstavitelia rozličných libanonských komunit, s ktorými sa stretol, sa zhodli na tom, že ničenie bolo úmyselné ako aj plánované.“ De Clermont povedal, že Hizballáh im poslúžil ako obetný baránok. (*JPost*, 17. augusta 2006)

- **Modlite sa** za Kristovo telo, aby ostalo pevne stáť na Božom Slove a nenechalo sa podvodmi zviest' z cesty.

“ Preto opášte si bedrá svojej mysle a súc triezvi dokonale sa nadejte na nesenú vám milosť, ktorá vám bude daná, keď sa zjaví Ježiš Kristus... ” (1 Pt 1:13, Roh. prekl.)

GAZA

Izraelská výzvedná služba v roku 2005 varovala vládu pred opustením Filadefského priesmyku medzi Egyptom a Izraelom. Hizballáh povzbudzuje Hamas napadnúť Izrael raketami a protitankovými strelami, ktoré boli pašované cez hranicu, odkedy sa izraelské jednotky stiahli z Gazy. Výzvedná služba znova volá na izraelské ministerstvo obrany, aby prešetrila záležitosť predtým, než sa Gaza zmení na druhý Libanon (*Arutz Sheva*, 20. augusta 2006).

- **Modlite sa**, aby minister obrany a premiér počúvli radu, ktorá sa už predtým ukázala ako opodstatnená.

„Úmysly stoja, keď sú podoprené radou, a múdrym riadením ved' vojnu.“ (Prísľ 20:18, Roh. prekl.).

RAMADÁN

Tento rok začína ramadán 24. septembra a končí 23. októbra. Moslimovia považujú posledných 10 dní sviatku za čas zvýšenej duchovnej intenzity. Napríklad 27. deň ramadánu sa volá Noc Sily alebo Noc Osudu a verí sa, že je to noc, keď Mohamed dostal prvé zjavenie o Koráne.

- **Modlite sa** za moslimov, aby dostali zjavenie o Ježišovi.

“ A videl som iného anjela, letiaceho prostredkom neba, ktorý mal večné evanjelium, aby ho zvestoval tým, ktorí bývajú na zemi, a každému národu i pokoleniu i jazyku i ľudu... Bojte sa Boha, a dajte mu slávu...” (Zjv 14:6-7, Roh.prekl.).

Z Jeruzalema,
Carolyn Jacobson

ANTISEMITIZMUS A CÍRKEV

Svůj příspěvek jsem nazval trochu provokativně „Antisemitismus a církev“. Nepochybně existují dobří křesťané, pro které je antisemitismus něčím zcela nemyslitelným; na druhé straně jsou jistě židé, pro něž je křesťanství téměř synonymem protižidovského nepřátelství. Rád bych trochu přispěl k vyplnění informační mezery, která mezi těmito skupinami nutně existuje, a poukázal na různé vrstvy vztahů mezi křesťany a židy.

Antisemitismus známe již z antiky, a je tedy starší než křesťanská církev. Vliv církve na utváření protižidovských předsudků je však historicky nepopíratelný. Křesťané a židé žijí vedle sebe již dvě tisíciletí a po většinu této doby byl jejich vztah napjatý. Omezím-li se na tzv. křesťanskou Evropu, tedy země, kde křesťanství vládlo, židé zde byli vždy tou slabší stranou a zaplatili za to rozsáhlou diskriminací a často velkým utrpením. V křesťanských zemích existovaly protižidovské předsudky nepřetržitě a na jejich rozšíření a udržování má církev významný podíl.

Ve středověku byla jejich zdrojem křesťanská teologie, a proto je správnější hovořit spíše než o antisemitismu o antijudaismu. Tím se vyznačovalo učení církve již od raných začátků, což je vlastně velký paradox, neboť křesťanství má k židovství nejbližší a vlastně z něj vyrostlo. První následovníci Ježíše z Nazaretu byli všichni Židé, první společenství vzniklo v Jeruzalémě a zpočátku byli považováni za jednu z židovských sekt. Postupně se však křesťanství rozšířilo mezi pohany, což spolu s odmítnutím Ježíše židovskou většinou vedlo k oddělení obou komunit. Rostoucí vliv křesťanů nežidovského původu vedl k zásadní změně v pohledu církve na židy. Postupně se vytrácelo povědomí o židovských kořenech církve a byly přebírány soudobé antisemitské předsudky okolního světa.

Obě společenství se začala vzájemně vzdalovat. Listy církevních otců již v polovině druhého století mají nápadnou antižidovskou rétoriku. Výroky o „Židech, jejichž otcem je ďábel“ nacházíme dokonce už přímo v Novém zákoně (Janovo evangelium); v církvi dnes existuje debata, zda je tedy již Nový zákon možno označit za antijudaistické dílo. Osobně se domnívám, že ne – kvůli kontextu. V Novém zákoně šlo ještě o polemiku Židů proti Židům motivovanou snahou jedné skupiny získat ostatní pro víru v Ježíše. Jakmile však stejnou polemiku používali proti Židům pohané, a šlo v ní především o získání pohanů, církev začala tyto texty vykládat ve světle antijudaistických stereotypů antického světa, který viděl Židy jako vyznavače škodlivé víry, odpůrce většinového - tedy „správného“ - vidění světa a konfliktní obyvatele, kteří si za svůj osud mohou sami.

Z této půdy začaly vyrůstat teologické a pseudoteologické důvody, které – viděno dnešními očima – jsou v jasném rozporu s vlastním učením Nového zákona. Židům se přisoudila odpovědnost za smrt Ježíše, tzv. bohovraždu. Církev si přisvojila titul „nového Izraele“, což znamenalo, že úloha Izraele v Božích záměrech skončila a církev jej jako lid smlouvy plně nahradila. Židovská tradice se považovala za překonanou a později přímo za škodlivou. Židé začali být líčeni jako národ, ježž Bůh zavrhl a nenávidí. Tyto názory, hlášané z kazatelen, připravily v tzv. křesťanských zemích půdu pro staletí kruté fyzické a společenské pronásledování Židů.

K radikálnímu zhoršení situace došlo ve 4. století, kdy se křesťanství stalo v římské říši státním

náboženstvím. Již dříve existující římská tradice vydávání zákonů omezujících život a práva Židů nyní získala křesťanskou motivaci. Tím byl položen základ diskriminačního zákonodárství, které Židy vydělovalo od ostatní společnosti. Židé nesměli zastávat veřejné úřady, byli omezováni v hospodářské činnosti i společensky.

Církev se nemůže vymlouvat na světskou moc nebo výstřelky nezodpovědných jednotlivců. Historické církevní dokumenty dokládají systematický rozvoj protižidovských nařízení, která sloužila jako teologický základ pro další praktickou diskriminaci. V období vrcholného středověku byl v tomto smyslu nejvýznamnější IV. lateránský koncil (1215). Jeho závěry poprvé požadovaly od Židů v křesťanské Evropě, aby neustále nosili zvláštní odlišující znamení na oděvu (toto nařízení bylo již dříve v platnosti v islámských zemích). V našich zemích mělo podobu žlutého špičatého klobouku a tato povinnost platila až do roku 1781. Koncil dále potvrdil a zpřísnil omezení vykonávat obchod a řemesla a zastávat veřejné úřady a nařídil segregaci židovského obyvatelstva. Tak vznikaly uzavřené čtvrti, později zvané ghetta, spojené s okolním světem jen několika branami. Židé měli zakázáno mimo ghetto přenocovat a vycházet z něj v době křesťanských svátků.

KŘIŽÁCKÉ VÁLKY

Protižidovské tendence ve smýšlení lidu i v zákonodárství připravily půdu pro excesy spojené s křižáckými taženými, které lze považovat za tragické vyvrcholení pronásledování Židů ve vrcholném středověku. Motivem výprav bylo osvobození Božího hrobu v Jeruzalémě z moci muslimů, k němuž vyzval papež Urban II. roku 1095. „Vedlejším produktem“ válečného rozhorlení však bylo vraždění bezbranných Židů, a to nejen v izraelské zemi, ale už i v Evropě. První krveprolití nastalo v německém Porýní, odkud se šířilo dál po Evropě.

Od Kosmy víme, že první křižová výprava měla své katastrofální následky i v Čechách a na Moravě. Docházelo k masakrům téměř ve všech židovských obcích, kudy křižáci táhli, neboť se mezi nimi rozmohl názor, že je zbytečné táhnout do Svaté země, když vrazi Ježíšovi jsou zde po ruce. V Praze došlo k velkému pogromu r. 1096, při kterém zanikla židovská osada při „vyšehradské cestě“. Křižácký antisemitismus padl na úrodnou půdu jak u obecného lidu, tak u panovníka; lákalo a populovalo především bohatství a peníze.

Když vešly ve známost hrůzy páchané na Židech při první křižácké výpravě, někteří duchovní se při propagaci druhého tažení ve svých kázáních Židů zastávali. Mezi nimi proslul Bernhard z Clairvaux (1091 - 1153), spoluzakladatel cisterciáckého řádu.

STŘEDOVĚKÉ ANTISEMITSKÉ STEREOTYPY

Po křižáckých válkách se rozšířily tři nejčastější pomluvy, které obviňovaly Židy ze znesvěcování hostie, z rituálních vražd a ze šíření nemocí.

Obvinění ze znesvěcení hostie souviselo s ustanovením IV. lateránského koncilu, který vyhlásil jako církevní dogma, že v hostii a víně je při svátosti přijímání skutečně přítomno Kristovo tělo. Brzy se objevila obvinění, že Židé – „nepřátelé Krista“ - hostii tupí a tyrají. Barvitě podrobnosti údajných případů jítily protižidovskou nenávist a od 13. století se odehrála celá řada zinscenovaných procesů

provázených mučením a popravami. Na našem území mělo toto obvinění za následek vyvraždění Židů v Kouřimi roku 1338. Absurdnost těchto obvinění spočívá i v tom, že byla založena na předpokladu, že Židé věří ve zмінěné křesťanské dogma.

Obvinění z rituálních vražd jsou příkladem „lidové tvořivosti“ interpretující církevní autority, které soustavně popisovaly Židy jako nečisté a zvrhlé. Podle těchto obvinění mají Židé zvláštní potěšení z mučení nevinných, především dětí a panen. Dále se jim připisovala snaha používat křesťanskou krev jako lék nebo ji přidávat do nekvašených chlebů při svátku pesach. Marné byly poukazy rabínů, že judaismus přísně zapovídá používání byt' jen zvířecí krve, natož lidské. Čím grotesknější a zvrhlejší obvinění, tím hůře se dokazovalo. V roce 1336 bylo v Praze upáleno několik desítek Židů obviněných mimo jiné z toho, že „užívají křesťanské krve“. Mohutný ohlas této středověké pověry jsme v Čechách zaznamenali ještě na samém konci 19. století v tzv. Hilsnerově aféře. V arabském světě jsou filmy a knihy s touto tématikou běžné dodnes.

Morové rány sužující Evropu ve 14. století vyvolaly ještě další obvinění: Židé prý otravují studně a prameny a způsobují tím mor. Vínou takto vzedmuté vlny násilností bylo vyhlazeno několik desítek celých židovských obcí.

POSTOJ K ŽIDŮM V DOBĚ REFORMACE

V dějinách církve je za jeden z významných mezníků považována reformace, která je spojena zejména se jmény Martina Luthera a Jana Kalvína. Postoj Martina Luthera vůči Židům byl velmi rozporuplný. Zpočátku se projevoval vstřícně a ostře kritizoval katolické pronásledování Židů i likvidaci Talmudu. Když jej katolíci obvinili, že je sám napůl Žid, odpověděl spisem „Ježíš Kristus se narodil jako Žid“, ve kterém je jeho vztah k Židům určován Biblií. Později však, když se nesplnilo jeho očekávání, že Židé přijmou jím hlásané evangelium, vystupoval jako jejich stále ostřejší odpůrce. Jeho traktát „O Židech a jejich lžích“ patří k nejzáštipnějším protizhídvským spisům v dějinách křesťanství a ovlivnil německou evangelickou církev na dlouhou dobu. Lutherovy výroky se později staly vítanou zbraní v arzenálu nacistické protizhídvské propagandy.

Malá odbočka: Lutherův příběh zosobňuje nebezpečí, které je zejména pro křesťany ve vztahu k židům aktuální dodnes: jakmile se židé nezachovali podle jeho představ, jeho přátelství se proměnilo v nenávisť. Skutečný test motivů přátel Izraele přijde tehdy, když židé dělají něco jiného, než co my od nich očekáváme.

CÍRKEV A ANTISEMITISMUS DNES

Antijudaismus, který se v církvi prosadil už v jejich počátcích, tak přežil i období reformace a projevuje se mezi křesťany všech denominací až do moderní doby. Je nepochybné, že v Evropě byly dlouhé generace napájeny hořkým pramenem protizhídvských předsudků, jejichž vliv přetrvával, i když již církev ztratila své dominantní postavení. Z této setby vyrostlo nespočet krutých protizhídvských akcí a byla připravena půda, ve které se mohly ujmout obudné Hitlerovy záměry. Církev až na čestné výjimky v té době mlčela.

Když se po válce svět dozvěděl o hrůzách šoa, znamenalo to šok i pro křesťany. Postupně tak

v posledních 60 letech sledujeme proměnu jak teologie, tak praktických postojů. Přesto se nedá říci, že by dnes postoj křesťanů byl univerzálně jiný než v minulosti.

Především je nutno konstatovat, že pod pojmem „křesťané“, jímž pozorovatel zvenčí označuje zdánlivě jednotnou skupinu, se ve skutečnosti skrývá mnoho různých skupin, které se liší teologií, obřady a zvyklostmi i postoji k mnoha otázkám. Navíc ani uvnitř většiny denominací a křesťanských společenství nejsou právě názory na Izrael a židovství jednotné a dělicí čára vede často napříč všemi dosavadními strukturami. Nepochybně jsme svědky jakéhosi vývoje, který dosud zdaleka není ukončen.

Dnes prakticky všechny církve dnes odmítají historický antijudaismus, tedy obvinění Židů z vraždy Božího syna a tzv. teologii náhrady, a leckdy vyjadřují chvályhodné uznání vlastní viny. Podle mého soudu však skutečným testem, zda došlo k proměně, je náš vztah nikoli k mrtvým, ale k živým. Mám na mysli takové otázky, jako je legitimita existence státu Izrael nebo ochota věřit různým protizhidským předsudkům, které nejsou ničím jiným než starým antisemitismem v moderním hávu.

Příkladem mohou být různé teorie spiknutí, podle kterých např. zničení newyorských dvojčat zosnovali Židé: to je alternativa teorií o židovském spiknutí k ovládnutí světa, jak jsou popsány např. v podvrhu carské tajné služby známém pod názvem „Protokoly sionských mudrců“. Nebo dvojí metr při posuzování činů Izraele v blízkovýchodním konfliktu, manipulace s fakty a vytrhávání zpráv z kontextu. Výsledkem takové jednostranné propagandy je srovnávání Izraelců s nacisty. To je nejen nechutné, ale velmi nebezpečné: Židé se takto dehumanizují, což je první krok k tomu, aby se jejich likvidace stala morálně přijatelnou. Přesně stejně postupovala hitlerovská propaganda, která neustále hovořila o potřebě „bránit se proti Židům“. Stále více se objevují karikatury se středověkým motivem rituální vraždy atd.

Uplatníme-li tato kritéria, chování křesťanů není jednoznačné. Vatikán se nyní snaží zaujímat k Izraeli „vyvážené stanovisko“: zpravidla odsuzuje „okupaci“, ale také palestinský teror. Nutno říci, že nová éra vztahů k Židům začala Druhým vatikánským koncilem (1965), zejména encyklikou *Nostra aetate*, a největšího rozvoje doznala za papeže Jana Pavla II, který navštívil římskou synagogu, vyjadřoval se o Židech jako o starších bratřech křesťanů a připustil také vinu křesťanů v době holocaustu.

Světová rada církví zaujala k existenci židovského státu velmi opatrné stanovisko a až dodnes se omezuje v lepším případě na obecné výzvy k respektování práv všech stran konfliktu; nezřídka však překračuje podle mého názoru meze nestrannosti. Například SRC vyzvala k bojkotu zboží produkovaného Izraelem na „okupovaných územích“ a ostře odsoudila Izrael za stavbu bezpečnostní bariéry, aniž by projevila jakoukoli snahu podívat se na problém z obou stran. Postavila se zcela na pozici palestinské a radikálně islámské propagandy.

Existují ještě radikálnější skupiny, např. arabská skupiny Sabeel v Jeruzalémě, tzv. centrum palestinské teologie osvobození. Je známa radikální kritikou Židů a státu Izrael i křesťanů, kteří usilují o smíření s Židy. Do jisté míry omlouvá dokonce sebevražedné atentáty jako výsledek „frustrace z izraelské okupace a ponižování“. Je založena na teologii náhrady, její texty jsou plné zmínek o „Židech, kteří ukřižovali Krista“, který byl prý „první Palestinec“. Pořádá kampaň mezi křesťany

zaměřenou na stažení jejich investic z Izraele.

Naproti tomu existuje silná podpora Izraele vycházející z názoru, že v moderní historii židů lze vidět prvky naplnění biblických prorocství o návratu do Země zaslíbené a svědectví o Boží věrnosti vůči potomkům Abrahama, Izáka a Jákoba. Tyto názory navazují na teze tzv. křesťanských sionistů, které jsou doloženy od počátku 17. století. Původně byly nejvýraznější v tzv. evangelikálních a letničních církvích, dnes již jsou běžné ve všech denominacích, včetně katolické a pravoslavné církve. Např. v české pobočce ICEJ pracují členové 10 denominací od katolíků přes adventisty až po letniční.

Sionismus a jeho viditelný úspěch v podobě vyhlášení a udržení židovského státu zastihl většinu církví nepřipravených. Pro teologii náhrady to byla smrtelná rána, protože ta předpokládala, že k něčemu takovému nemůže nikdy dojít. Postoje křesťanů jsou proto dnes hodně závislé na tom, nakolik je mezi nimi teologie náhrady ještě přijímána. Antisionismus a protiizraelská propaganda padají na úrodnou půdu nejčastěji tam, kde existuje podvědomé přesvědčení, že Židé jsou zlí a zvrhlí a kde je židovskému národu upíráno jeho zvláštní postavení dané biblickými texty. Není náhoda, že teologie náhrady kvete mezi arabskými křesťany a že jejich odmítání Izraele se blíží reakci islámu, který má s existencí židovského státu rovněž teologický problém.

Naopak tam, kde je teologie náhrady jasně odmítána, jsou křesťané ochotni vnímat situaci na Blízkém východě v širších souvislostech a jsou méně náchylní nechat se nakazit antisemitismem, ať má jakýkoli kabát.

Príspevok z akcie: Den proti antisemitizmu, ICEJ Třebíč, 17. 9. 2006

Autor: Dr. Mojmír Kallus, ředitel ICEJ

CHEVRA CENTRUM

Pred niekoľkými rokmi sme reagovali na ponuku pána Pavla Frankla, predsedu Židovskej náboženskej obce v Žiline, prevziať budovu bývalej dramatickej školy a vytvoriť v nej Chevra centrum. Budova nám bola ponúknutá do 40 ročného prenájmu s podmienkou, že urobíme jej kompletnú rekonštrukciu. Bolo mnoho vecí, ktoré nasvedčovali, aby sme vstúpili do tohto projektu, ako napríklad, je to v centre mesta, je to židovská budova a práve pre nich je táto služba. Dokonca sme mali ľudí, ktorí sľúbili, že do projektu vstúpia a boli tam konkrétne sľuby. V celej tej situácii sme videli otvorené dvere a preto vo viere sme očakávali na Božie vedenie.

Samotný projekt prestavby by mal stáť okolo 30 mil korún, čo je nemalá suma, ale sme si uvedomovali, že pre Pána je to ako jedna koruna. Nechceli sme podpísať zmluvu bez istoty a spočítania si, že budeme mať na dokončenie projektu, aby sme nedopadli ako blázon, ktorý začal a nevedel dokončiť. Vieme, že niektorí z vás prispievali aj prispievajú celý čas na tento projekt, ale je to málo na to, aby sa vízia mohla naplniť. Vnímame, že sme sa dostali do bodu, v ktorom je tento projekt je príliš natiahnutý časom a preto sme nútení od neho odstúpiť. Nemáme žiaden tlak zo strany ŽNO alebo p. Frankla, ale nechceme byť ľuďmi, ktorí zavádzajú druhých, alebo rozprávajú o veciach a nikdy ich nekonajú.

Sú dve veci, ktoré nás vedu k tomuto rozhodnutiu a ktoré sa stali prekážkou v tom, aby sme mohli v projekte naďalej pokračovať:

1. Nie sme vlastníkami budovy. Ľudia, ktorí chceli podporiť projekt mali obavu z toho, že nie sme vlastníkami budovy a vždy bude niekto iný, kto bude o tom rozhodovať. Taktiež niektoré organizácie majú vo svojich stanovách, že nepodporujú projekty prenajatých budov.

Nedostatok Božieho požehnanie v naplnení tejto vízie. Vnímame, že Božia práca, konaná Božím spôsobom, nikdy nebude strádať Božie požehnanie a preto nechceme urobiť ani jeden krok bez Neho, aby Jeho dielo nebolo zahanbené.

To neznamená, že sme vzdali víziu „Chevra centrum“. Odstupujeme len od vecí, v ktorých nevidíme Jeho pôsobiť a strádame v tom Jeho požehnanie, lebo chceme byť úplne odkázaní na Ješuu (Ježiša) a bez Neho nič urobiť nemôžeme. Mešec pre tento projekt je ešte celý čas otvorený, ale momentálne očakávame akým spôsobom ho Pán naplní. Uvedomujeme si, že sme správcami Božích prostriedkov, ktoré sú určené na tento projekt a chceme ich použiť tak, aby On bol oslávený.

Nech Jeho vedenie a múdrosť budú zjavné v každom rozhodnutí a nech On sa vo všetkom oslávi ako to robil doteraz. Jemu patrí sláva na veky vekov!

Ďakujeme vám za modlitebnú podporu aj za finančnú podporu projektov, ktoré sú spojené nie len z Chevra centrom.

*Stanislaw Gawel
Za Chevra tím*

AKO SA MÔŽEM ZAPOJIŤ DO PROJEKTOV!

Práve sústredenie pomoci v diaspóre Izraela (hlavne v krajinách bývalého Sovietskeho zväzu a krajinách s nízkou životnou úrovňou) cez sieť organizácií Chevra načrtáva možnosti zapojenia sa do financovania projektov modlitieb a pomoci pre širokú vrstvu donorov. Vytvárame podmienky zapojenia sa tak pre jednotlivcov, skupiny ľudí alebo príležitostné zhromaždenia ako aj pre organizácie, podniky a podnikateľov, cirkvi a náboženské obce.

Podmienky pre poukázanie príspevkov na projekty sú zabezpečené tak, aby sa čo najviac priblížili vašim možnostiam. Využívame mnohé zo spôsobov **prevodu** alebo **vkładu** financií na území Slovenskej a Českej republiky a taktiež zo zahraničia. Vklady realizujte v pobočkách ČSOB, a.s. na Slovensku a v Čechách na číslo bankového účtu prislúchajúce danej krajine ktoré sú uvedené nižšie. Ďalej je možnosť **zaslania poštových poukázok** zvlášť pre Slovenskú a Českú republiku

V tomto čase je možné prispieť na štyri projekty. Rozhoduje pritom na aký účet sú financie zaslané a variabilný symbol na platbe. Podľa neho zaraďujeme príspevky pre jednotlivé projekty:

Projekt Nádej (Tikvah) - projekty pomoci na Ukrajine	variabilný symbol 777
Projekt Múr Modlitieb	variabilný symbol 333
Projekt Pietny objekt v Bánoviach nad Bebravou	variabilný symbol 262
Projekt Chevra Centrum	má samostatný účet

Číslo bankového účtu pre Slovenskú republiku

Československá Obchodní Banka, a.s.,
číslo účtu: 107656253 / 7500, konštantný symbol: 0558

Číslo bankovního účtu pro Českou republiku

Československá Obchodní Banka, a.s.
číslo účtu: 180773659 / 0300, konstantní symbol: 0558

Číslo bankového účtu Chevra Centrum

Československá Obchodní Banka, a.s.
Číslo účtu: 307945033 / 7500, konštantný symbol: 0558
SWIFT kód: CEKOSKBX účel platby: DAR

Kontaktná adresa:

Chevra SR, Hollého 40, 010 01 Žilina, Slovenská republika
Chevra ČR, Smetanova 523, 739 61 Třinec, Česká republika

www.chevra.sk, e-mail: chevra@chevra.sk
tel./fax: +421 (41) 56 40 536

Pozývame vás na modlitebný seminár

DÁM DO VÁS DUCHA A OŽIJETE A ZVIETE, ŽE JA SOM HOSPODIN

PREDNÁŠATEĽ: ANTTI HÄMÄLÄINEN (FÍNSKO)

Žiadame každého, ktorý sa chce zúčastniť modlitebného seminára, aby hľadal Pána individuálne a pripravoval svoje srdce pred príchodom do Žiliny. Sme zapojení v ťažkom duchovnom boji a nemali by sme to brať na ľahkú váhu. Akokoľvek, Pán vládne a v Ježišovi môžeme prísť smelo pred Jeho trón s našimi modlitbami a chválami. Pozývame vás do Žiliny!

Začiatok: 24.11.2006 o 1300 (Piatok)

Predpokladaný koniec: 26.11.2006 o 1500 (Nedeľa)

Miesto: Dom Odborov, Malá scéna, Žilina

Podrobnejšie informácie a prihlášky:

Chevra SR, Hollého 40, 010 01 Žilina, Slovenská republika
Chevra ČR, Smetanova 523, 739 61 Třinec, Česká republika

Online prihláška:

www.chevra.sk, e-mail: chevra@chevra.sk
tel./fax: +421 (41) 56 40 536